

An abstract artwork featuring a central dark grey sphere with a bright white core. A red, wavy, scalloped border surrounds the sphere. Numerous blue, elongated, tube-like structures radiate outwards from the sphere, each ending in a small, light-colored circular cap. The background is a dark blue-grey with scattered red dots and wavy lines. The overall composition is symmetrical and intricate.

אביבה בייגל | "שיקוף"

AVIVA BEIGEL | "X-RAY"

LEPO
ART SPACE

אביבה בייגל | תערוכה חדשה

"שיקוף"

האמירה הישירה ביצירתה של אביבה בייגל

מאת רפי ברביבאי

הצהרת האמנית:

"כואב לי", אומר כל ילד שנחבל, ורץ לאימו שתנשק אותו ותפיג את כאבו, בבגרותנו, בכאבנו, איננו רצים עוד לאמא לבקש נשיקה, אבל עדיין מחפשים נחמה...עבודות האמנות שלי, מבוססות על עקרונות אלה. אני יוצרת צרופים מחלקים שונים כאשר התוצאה הסופית שמתקבלת יוצרת "שלם" חדש ואחר.

הדמות האנושית מופיעה בעבודותי במדיומים שונים: ציור, פיסול, תבליט ומיצב, בגדלים שונים, ובמצבים שונים: שבורה, קשורה או חסרה.

"העיסוק בדמות האנושית, או בעצם במה קורה לנו כבני אדם, בצד הפיזי או בצד הנפשי, הפך להיות המוטיב המרכזי ביצירותי".

אביבה בייגל

האמירה הישירה של אביבה בייגל מצויה בין השאר בטכניקה שהיא בחרה: שימוש בהקרנת אור דרך צילומי רנטגן, בשילוב ציור וחמרים אחרים. לדבריה של אביבה העבודה עם שקפי רנטגן נכפתה עליה למעשה. כדי להגיע לאמירה ישירה היא הייתה זקוקה לחומר ישיר. "צילומי רנטגן" מאפשרים לרופאים לראות דברים שלא ניתן לראותם בעין רגילה: "ציור על רנטגן מאפשר לי כאמנית להראות דברים סמויים, כמוסים, חודרניים. כל אחד מאיתנו מתמודד בדרכו שלו עם כאב, ההתמודדות שלי עם הכאב והשלכותיו הפיזיות והנפשיות נעשתה באמצעות היצירה שאפשרה לי להתנתק מהכאב, מהחרדה לבריאותי, ומהפחדים בהקשר לעתיד".

השקף של אביבה בייגל משמש לה כקישור למציאות, היא פועלת למעשה בשני מישוריים: מחד גיסא היא מקרבת אותנו למציאות בעזרתנו, מאידך גיסא, היא מרחיקה אותנו על ידי טישטוש השקף באמצעיים הציוריים המקובלים של משיכות צבע, לעיתיים אקספרסיביות ביותר. מערכת הניגודים שהיא בונה: שקף הרנטגן המדויק המדעי, הרפואי, כנגד הציור האקספרסיבי, יוצר עניין ומתח. בציוריה ההתייחסות אל דמות האדם ודיוקנו "או בעצם במה קורה לנו כבני אדם", מהווה אמת מידה חשובה ביותר להבנת אמנותה.

המסר של תערוכתה "שיקוף" הוא מסר הומניסטי בהויותו: כל זעקה היא אנושית וזכות הזעקה היא של כולם. בהקשר לכך אומרת בייגל "השימוש בראליזם במובן הרחב, הוא הומניזם".

בתערוכתה החדשה בייגל מאפשרת לנו באמצעות שקפים המונחים על שולחנות אור, קוביות אור, לראות זרימת אור ולהתמקד באזורים הכואבים לה. היא מרוכזת בפעילות הפנימית שלה ובדרך היא יוצרת צורות ושפה, ההרכב החומרי הצורני שלה מנסה להעלות אותנו לדרגה רגשית גבוהה יותר, כדי להנות מן האור הגדול הזורח על כל החיים.

שקפי הרנטגן של בייגל הם "הביקורת העצמית", השפה, "השיקוף", המבט לאור שלה...

השימוש במילה שיקוף הוא לעתים קרובות אמצעי מתוחכם של האגו להסתיר עצמו, ולעתים זו דרך להתחמק - כך או כך, מדובר בהשקפה - ובהגדרה של הגבולות המקיפים, פעמים רבות, את כל מה שמפריע לנו או מענג אותנו !!!

העיסוק בדמות האנושית, או בעצם במה קורה לנו כבני אדם, בצד הפיזי או בצד הנפשי, והמיקוד באזורי כאב, מאפשרים לנו כצופים לספוג תחושות שהן מעבר לאמירה הישירה של האמנית. בין השקפים מצויים דיוקנאות אחדים משל עצמה, המבטאים היטב את ההתפתחות שחלה בסגנונה. בייגל מתחילה בנקודת זינוק אוטוביוגרפית, האמורה לשקף מצב קיומי של הישרדות, שהוא רב השראה ואחוז שדים גם יחד.

אביבה עוסקת באובססיביות בגורלה שלה, במצבה האנושי, בהשתקפות גורלנו. היא עוסקת במציאות הנגלית לה בהביטה בבבואתה, משתמשת באור ובצל כפרדוקס לחיים, ויוצרת בעבודותיה מציאות עצמית המאפשרת לה להפר את שווי משקלה. היא מאתגרת את עצמה לשקף את המתרחש בתוכה, היא יוצרת צורות קטנות של אנשים-נשים, בדמותה שלה. חלק מהרכיבים שהיא יוצרת מזכיר לנו התפתחות של אמבה: יצור ראשוני הגדל באור ומחפש דרך לסוד החיים. בסוג של אמירה חזקה, הזועקת לחופש, לחירות, בייגל פשוט " פותחת " את עצמה מחדש ובודקת את המציאות, כמו אדם הסוקר את מהלך חייו. בייגל מזמינה אותנו, את כל הצופים שלה, לבוא ולבדוק, להפינים את מהותנו, להסתכל על עצמנו במראה המשקפת והשקופה שלה, שקמה לתחייה.

מהות השיקוף היא יצירת השוואה בין שתי דמויות. בניית שתי דמויות שבאופן מכוון דומות זו לזו, או שונות זו מזו, או גם וגם. יצירת דמויות בדרך זו, ועידוד ההשוואה ביניהם, יגרמו לכך שהאישיות והפעולות של דמות אחת יאירו גם את האישיות והפעולות של הדמות האחרת. אביבה מודעת לכך ולכן היא ומדגישה את ההיבט הפסיכו-תרפויטי בעבודותיה, בדומה לתפיסה של אריסטו, פרויד ויונג, שהאמינו כי הטיפול באמנות יכול להוביל דרך החמלה והחרדה לקתרזיס - לזיכוכ של הרגשות.

אביבה יודעת שתהליך היצירה שלה המשמש כאמצעי לעיסוק יום יומי הוא יוצא דופן. היא יוצרת בצילומי הרנטגן משהו חיוני, אמיתי, רק שלה, בעל שפה ייחודית ופרטיח. היא מציירת את מה שלא ניתן לצלם והיא משקפת בבואה פנימית שלא ניתן לשקף, ומחפשת דרך להגיע לסניתיזה בין שתי צורות אמנותיות, שיקוף והשתקפות, אחדות פנימית והשלמה.

כשמתבוננים היטב בשקף השחור ניתן למצוא עולם פנימי ריאלי. צילום של איבר גוף הקורם עור וגידים ופותח לפנינו זיכרונות רסיסי סיפורים על זמנים טעונים מאוד שחלקם מקרין אור. השימוש במילה שיקוף, מצביע על כך שהיא אינה מדברת בביקורת ואינה מצוייה במקום של ה"אגו"- "כשאני נותת לזולתי שיקוף, אני הרי נקייה מכל "אני".

"אני רק מוסרת צורה המשקפת את המציאות. בזמן השיקוף אני כנראה שוכחת שהדברים נאמרים בניסוח שלי, ולא בניסוח של מישהו אחר, שהם נובעים בדרך כלל, מהשקפה שיש לי על העולם, אפילו עצם העובדה שהם נאמרים בצבע, ולא בשפה אחרת, מונעים מהם להיות שיקוף ישיר. בקיצור, מה שנראה כשיקוף הוא למעשה חוות דעת לא-נקייה כלל וכלל, אלא השקפה שקשורה בעבותות לכל כך הרבה דברים אחרים, שקצרה היריעה מלפרט. מדובר במראה עקומה מעצם הגדרתה. חשיבה ביקורתית וחוויה".

(א. בייגל)

אביבה בייגל, "שיקוף", 2017

אביבה בייגל, "שיקוף", 2017

אביבה בייגל, "שיקוף", 2017

אביבה בייגל, "שיקוף", 2017

אביבה בייגל, "שיקוף", 2017

אביבה בייגל, "שיקוף", 2017

אביבה בייגל, "שיקוף", 2017

אביבה בייגל, "שיקוף", 2017

אביבה בייגל, "שיקוף", 2017

אביבה בייגל, "שיקוף", 2017

אביבה בייגל, "שיקוף", 2017

אביבה בייגל, "שיקוף", 2017

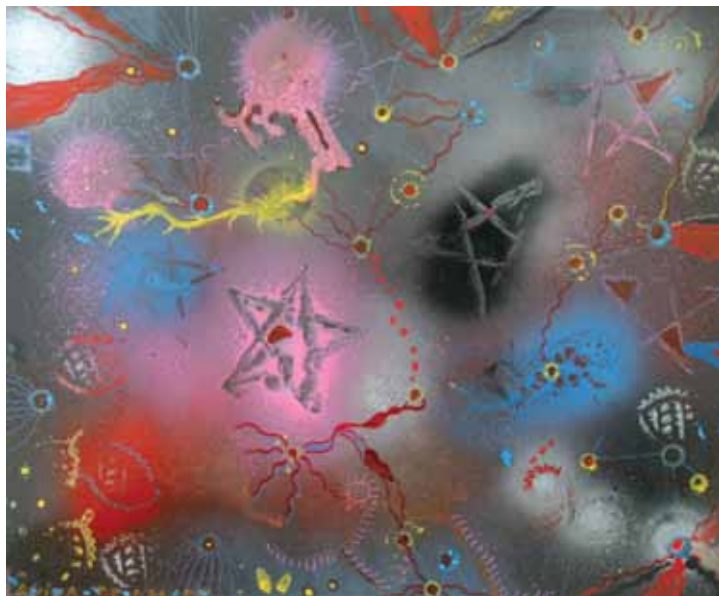
אביבה בייגל, "שיקוף", 2017

אביבה בייגל, "שיקוף", 2017

היא עושה זאת על-ידי יצירת מפגש בין התכנים הקיימים בתודעה עם תכנים חדשים הבאים בעקבות המסמן הסמלי. קישורים הנוצרים בין התכנים החדשים, נקשרים חזרה, ובדרך לא-שגרתית אל "העוגן" הסמלי, יוצרים חידוש בו המטען של היצירה והמטען של הצופה נפגשים. עבודות השקף והציור המואר של אביבה בייגל הם הסמל האישי הייחודי שלה, שמתחבר למוטיב "השקיפות" המופיע רבות גם ביצירות ספרותיות. יצירות אלו הן כלי אנושי מרכזי למסירת משמעויות, ובהן, ובמיוחד בשירה, קיים ביטוי לשוני אמנותי מטפורי אינטנסיבי. לשון אמנותית זו מכוונת להגדיל עוד יותר את גמישותו, רוחבו ועומקו של התוכן והוא אף מרחיב לנו את התודעה, האמנית אביבה בייגל מגדירה זאת כך: "צילומי הרנטגן צופנים את גורלנו ועתידנו, ובכך טמון כוחם. פענוחם על ידי מומחים מעניק להם את מלוא משמעותם. ציורי הרנטגן שלי הם אינטימיים, סודיים, ומטרתם להוביל את הצופה לעולם פנימי ומסתורי, כאשר חווית הפענוח נותרת אישית" (א.בייגל, אפריל 2007)

בעבודותיה המוצגות בתערוכה החדשה "שיקוף" ב"גבו, חלל לאמנות", אביבה מסרבת לחשוף את סיפורה האישי ואת עולמה הפרטי אבל בו בזמן מאתגרת אותו, מגרה את חושינו, מביכה אותנו כצופים ותובעת מאיתנו שותפות עקבית וצמודה למהלכיה. זו אמנות עכשווית במיטבה ההולכת בדרכים לא סלולות, מסרבת להיקלט בנקל, ותובעת מצב צפייה דרוך במפגש בין האור לבין החושך, שהוא סוד החומר, לבין מה שאינו. בין היש לבין האין.

רפאל ברביבאי
אוצר

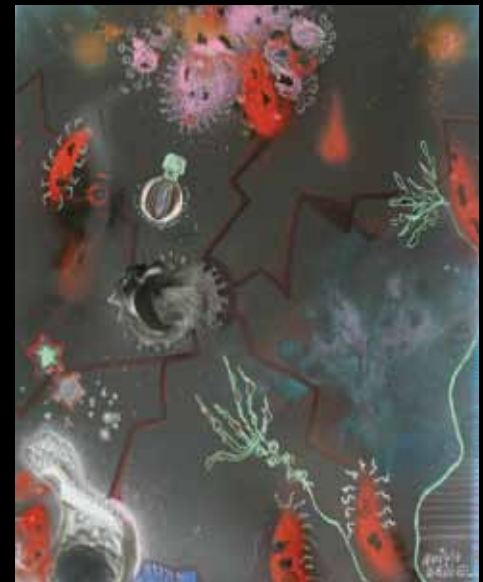
רנטגן 2,3 - 43X35 ס"מ טכניקה מעורבת על רנטגן, 2005.
X-Ray 2, 3, 43X34 cm, Mix media on X-Ray, 2005.

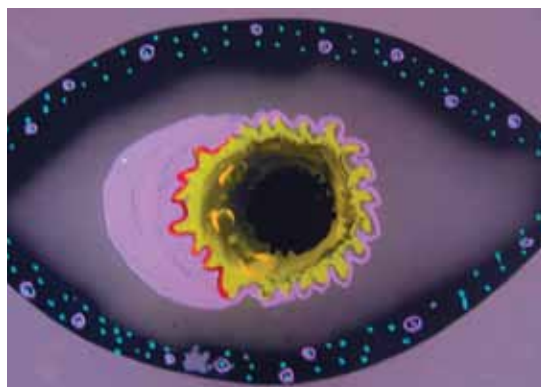
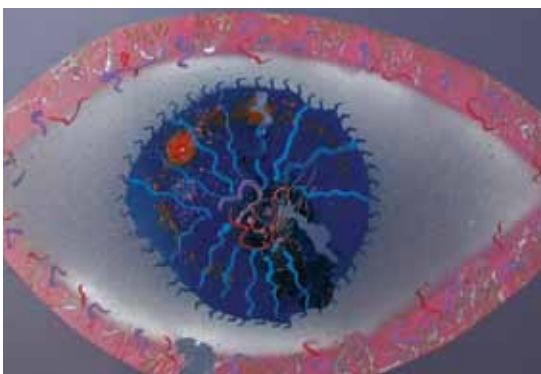
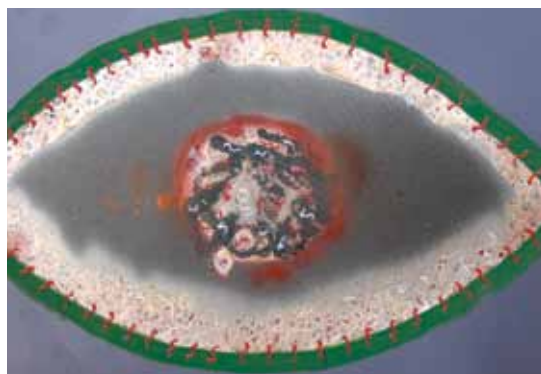
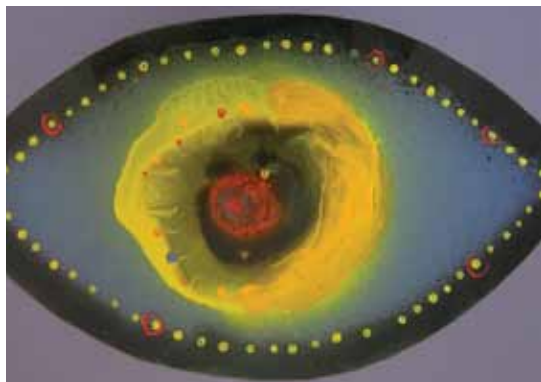
רנטגן 1 - 43X35 ס"מ, טכניקה מעורבת על רנטגן 2006.
X-Ray 1, 43X35 cm, Mix media on X-Ray, 2006.

גופים, 35.5X35.5 ס"מ, טכניקה מעורבת על רנטגן, 2005.
"Bodies", 35.5X35.5 cm, Mix media on X-Ray, 2005.

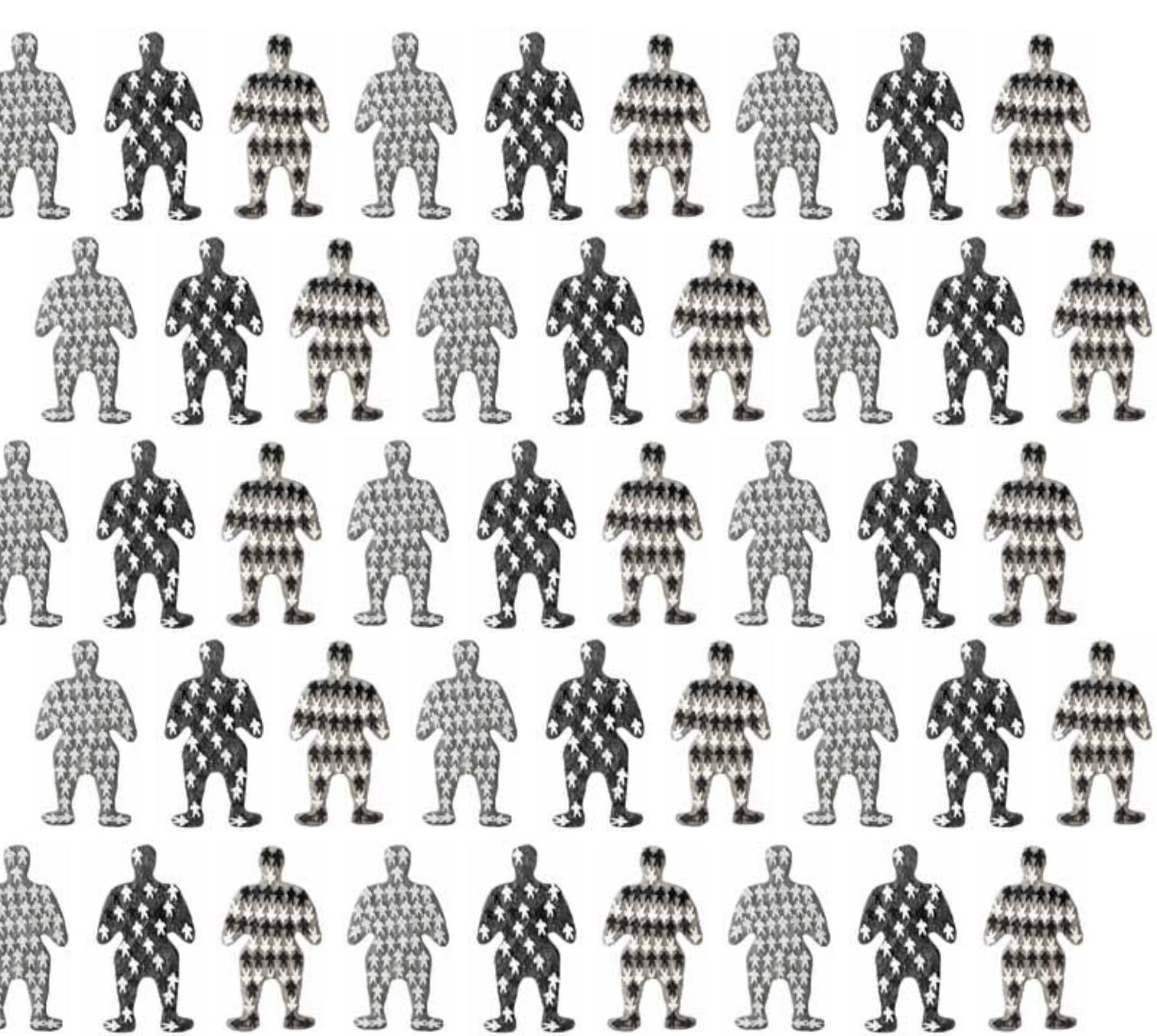
רנטגן 4,5,6,7, טכניקה מעורבת על רנטגן, 2005.
X-Ray 4,5,6,7, Mix media on X-Ray, 2005.

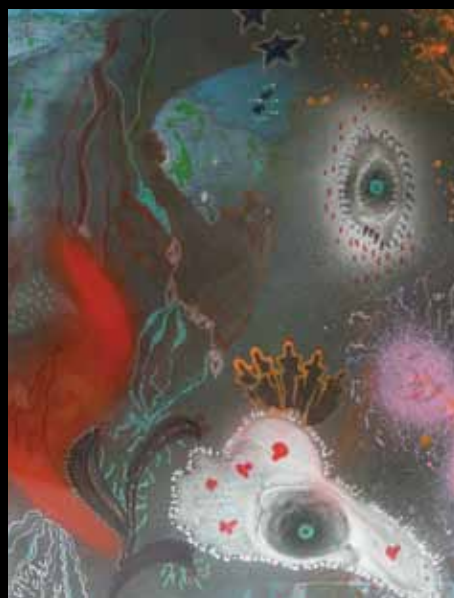
"הבט!", 6 מתוך 10, כ"א 43X35 ס"מ, טכניקה מעורבת על רנטגן, 2007.
"Look!", 6 out of 10, each 43X35 cm, Mix media on X-Ray, 2007.

"בפנים/בחוץ", 30X24 ס"מ, טכניקה מעורבת על רנטגן, 2007.
"Inside/Outside", 30X24 cm, Mix media on X-Ray, 2007.

"מיזוגים", מיצב, כל דמות 30X60 ס"מ, קרמיקה על עץ, מלט, 2006.
 "Merging", Installation, each figure 30X60 cm, Ceramic on wood, cement, 2006.

רנטגן 8,9,10,11,12, טכניקה מעורבת על רנטגן, 2005.
 X-Ray 8, 9, 10, 11, 12, Mix media on X-Ray, 2005.

As a curator, I tend to assume that a work of art, created anew in the space between stimuli created by the human condition is In my visits to Beigel's studio, the first time I saw the X-Rays with their drawings, I realized that for her, charting the human condition is a way of life. Aviva transmits a message, for which the symbols here are open to light. The representation expresses significance beyond the presence of the medical X-Ray. The decision to use the X-Ray is a decision to employ the tool for germinating and creating contents of significance; that is, the symbol that she creates is a special tool in that it faces the future.

The artist does this by creating a meeting between the contents existing in our conscious with new contents that come as the result of the symbolic indicator. Connections that are created between the new contents are bound in return, and, in an unconventional way, to the symbolic "anchor," and create something new where the baggage of the creation and the baggage of the viewer meet. Aviva Beigel's X-Ray and illuminated drawings are her unique, personal symbol that focuses on the connection to the "transparency" art that often appears in literary creations. These creations are central human tools for transferring matters of significance, and in them, especially in poetry and song, exists intense linguistic, metaphoric artistic expressions. This artistic language is intended to enlarge the flexibility, breadth and depth of the content and it even broadens our consciousness. The artist defines it thus: "X-Rays conceal our fate and our future, and in this lies their power. Deciphering them by experts grants them their full significance. My X-Ray drawings are intimate, secret, and their goal is to bring the viewer to an inner and mysterious world where the experience of deciphering remains individual." (A. Beigel, April 2007)

In her works in the new exhibit "X-Ray" at Gebo Art Space, Aviva refuses to expose her personal story or her private world but she challenges us, she stimulates our senses, embarrasses the viewer and demands from us consistent and close participation in her moves. This is contemporary art at its best that goes in unpaved ways, refuses to find easy refuge and demands a tense and ready watch for the meeting between light and dark, which is the secret of matter, between what is and what is not, and between the existing and the non.

Rafael Barbibai ,Curator.

רנטגן 13 - 35.5X35.5 ס"מ, טכניקה מעורבת על רנטגן, 2006.
X-Ray 13 - 35.5X35.5 cm, Mix media on X-Ray, 2006.

"אוטופורטרט עם עין" - 35.5X35.5 ס"מ, 2006.
"Self portrait with an eye", Mix media on X-Ray, 2006.

AVIVA BEIGEL | NEW EXHIBITION

“X-RAY”

THE DIRECT STATEMENT IN AVIVA BEIGEL’S WORK

by Rafael Barbibai

Artist’s Statement:

“It hurts, says every child who’s bruised, and runs to his mother so she’ll kiss him and make the pain disappear, in our adulthood, in our pain, we no longer run to Mom to request a kiss, but we still are searching for comfort... my art works are based on these principles, I create combinations from disparate parts where the final result creates a new and different ‘whole.’

“The human character appears in my works in other mediums, as well: drawing, sculpture, reliefs, and installations, in different sizes and in different states: broken, tied or even lacking.

The pre-occupation with the human character, or actually, with what occurs to us as human beings, in either the physical or the spiritual/emotional aspect, became the central motif in my creations.”

Aviva Beigel

Aviva Beigel’s directness of expression is also the choice she selected in her drawing techniques. Using light projection through X-Ray combining it with mix media. According to Aviva, working with X-Rays was actually imposed on her. In order to get to as direct a statement as possible, she needed a more immediate material.

X-Rays enable doctors to see what cannot be discerned with the ordinary eye: “Drawing on X-Rays allows me as an artist to show hidden things, desired, intrusive. Everyone of us deals in his own way with pain, and my way of contending with pain and its physical and spiritual repercussions is by creating, which enables me to separate myself from the pain, from the anxiety regarding my health, and from the fears connected to the future,” says the artist.

Aviva Beigel’s X-Rays provided her with a way to connect to reality. Actually, she works on two levels: on the one hand, she draws us closer to reality by using X-Rays; and, on the other, she draws us further away by blurring the X-Ray through painterly drawing, often extremely expressive. The system of opposites that she builds, the precise, scientific, medical X-Ray juxtaposed with expressive drawing, creates interest and tension. In her drawings, the relation to the human character and its portrait “or really what happens to us as human beings,” forms the most important criterion for understanding Aviva Beigel’s art.

The message of her exhibit, “X-Ray,” is a humanistic one: every outcry is human and the right to cry out is everyone’s. In this connection, Beigel says, “Using Realism in the broad sense is Humanism.”

In her new exhibit, by way of X-Rays placed on tables and cubes emanating light, Beigel enables us to see the flow of light and to focus on areas that are painful for her.

She concentrates on her interior proceedings, and on the way, she creates forms and language. Her material and formal ingredients attempt to raise us to a higher emotional level, to enjoy the great light that shines on all life... Beigel’s X-Rays are her “self-criticism,”

language, “the making transparent,” the view toward her own light.

The use of the phrase, making transparent, is often a sophisticated means of the ego to hide itself, and occasionally it is a way of avoidance – in both respects, it can be viewed as a perspective – and as a definition of the borders that many times surround all that annoys us or gives us pleasure!!!

The pre-occupation with the human character, or rather with what occurs to us as human beings, in the physical and spiritual aspects, and the focus on the areas of pain, enable us as viewers to absorb feelings that are beyond the direct expression of the artist. Among the X-Ray drawings are several self-portraits. These express well the development that has taken place in her style. Beigel sets off from an autobiographical starting point, which is meant to reflect an existential situation of survival, which is both a tremendous source of inspiration and frightening.

Aviva obsessively engages in her fate, in the human condition, and in the reflections of our fate. She engages in what is revealed to her in a glance in her reflection, uses light and shadow as a paradox about life, and creates in her work an independent reality that enables her to violate its balance. She challenges herself to reflect what is occurring inside her, she creates small forms of men-women, in her own image, and some of the components she re-combines and changes and reminds us of the development of an amoeba: a primitive creature that grows in light and searches a way to the secret of life.

The essence of making transparent is the creation of a comparison between two images which intentionally resemble each other or intentionally are different, or both resemble and differ. The creation of images in this way and the encouragement of comparisons between them brings about the result that the personality and action of one image also throws light on the personality and action of the other image. Aviva is aware of this, and therefore she emphasizes the psychotherapeutic aspect in her works, much like Aristotle, Freud and Jung who believed that treatment through art can bring through compassion and anxiety catharsis-which refines emotional excitement.

Aviva knows that her process of creation serves as a mean of daily pre-occupation, and this is unusual. She creates out of X-Rays something positive, true, utterly hers, characterized by a unique and private language. She draws what cannot be photographed, and she mirrors in an inner reflection what cannot be mirrored. She is searching for a way to reach a synthesis between two artistic forms: making transparent and a reflection of inner harmony and fulfillment.

When we look closely at the black X-Ray sheets, we distinguish a real inner world, a photograph of a body limb with skin and bones and it opens before us memories of story fragments about times freighted with meaning, of which some radiate light. The use of the word transparent, in Aviva Beigel’s words, indicates that she does not speak out of criticism and is not situated in the ego – “When I am transparent to someone else, I, well, I am clean of all ‘I.’”

“I only transfer a form that reflects reality. At the time of making transparent, I forget, it seems, that what is being said is my formulation and not someone else’s, that they are generally derived from my outlook on the world; even the fact that they are stated in color and not in another language, prevents them from being directly transparent. In short, what seems to be transparent is in fact an opinion not so clean, but an outlook densely connected to too many other things to itemize. We are talking about an intrinsically bent mirror.”

(Beigel)

אביבה בייגל - אמנית

אוטודידקט, תואר ראשון באמנות אוניברסיטת ת"א
מזיאון ת"א לאמנות וביתן הלנה רובינשטיין -
הדרכות, סדנאות ושיח גלריה.

תערוכות נבחרות

תערוכות יחיד

- 2002 "השלם הוא יותר מסך חלקיו" גלריה אפרת, תל-אביב.
- 2004 "קוקיס", גלריה אפרת, תל-אביב.
- 2004 "מטמורפוזה" - גלריה מרכזית עין-הוד, כפר האמנים עין-הוד.
- 2005 "רסיסי חיים" - הגלריה לעיצוב, חנקין חולון.
- 2005 "כחמי ביד היוצר", מזיאון בית התנ"ך, תל-אביב.
- 2006 "מיצבי פסיפס", מרכז קריגר לאומנויות הבמה, חיפה.
- 2007 "ציורי רנטגן", חלל ניו-יורק לאמנות, בייג'ין, סין.

תערוכות קבוצתיות

- 2005 "אמנים ישראלים בסלובניה", מזיאון המצודה, לובליאנה, סלובניה
- 2005 "יריד הפיות" 200 שנה למותו של הנס כריסטיאן אנדרסן, תערוכה נודדת ב-6 ערים, דנמרק.
- 2005 "אמנות ישראלית בשווייץ", גלריה סו-אן, זולינגן, שווייץ.
- 2005 "יודאיקה" מזיאון בית התנ"ך, תל-אביב.
- 2006 "Imagination" אמנות ישראלית 2006, בנין בנק הפועלים, ת"א.
- 2006 "אמנים ישראלים בצרפת, בנין העירייה ליאון, צרפת.
- 2006 "לבן" תערוכת נושא בגלריה ברודוויי, ניו-יורק, ארה"ב.
- 2006 "5 אמנים בגלריה גורה לאמנות", מונטריאול, קנדה.
- 2006-07 "Cross Cultural Exhibition", גלריה JMA, וינה, אוסטריה.
- 2006-07 "Istanbul Art Fair" בחסות גלריה ברודוויי, איסטנבול, תורכיה.
- 2006-07 הביאנלה ה-4 לקרמיקה, "ההות וטרטוריה" מזיאון ארץ-ישראל, ת"א.
- 2006-07 "גוף בעימות", 3 אמנים, בית יגאל אלון, קבוץ גינוסר.
- 2007 "פיתוי ל" - תערוכה נודדת: ולנסיה, ניו-יורק, בייג'ין.
- 2007 "תיק אישה", גלריה על הפארק, רעננה.
- 2007 "5 אמנים", גלריה בינלאומית, מרציארט, המבורג, גרמניה.
- 2007 תערוכה בינלאומית לאמנות בסין-CIGE, מרכז הסחר העולמי, בייג'ין, סין.
- 2007 "ילדים שקופים", האגף לאמנות עכשווית, מזיאון חניתה.
- 2007 "אמנים ישראלים ברומניה", מזיאון ברוקנטל לאמנות, סיביו, רומניה.
- 2007 "ארמון החלומות" - בסיס א, בייג'ין, סין.
- 2007 "דור המדבר" - בית האמנים, ירושלים, גלריה הקבוץ, ת"א.
- 2007 "לגעת בתפוח", תערוכת חוצות, אתר הפרדסנות ע"ש מיקוב, רחובות.

פרסומים

- שרית פילץ-גרנית - "מזיאיקה בת זמננו בישראל", הוצאת כתר 2005.
- "Art in Israel"- Contemporary Artists, World of Art Books, London, 2005
- "Famous", Contemporary Artists, World of Art, Petru Russu, London, 2007

Aviva Beigel – Artist

Autodidact, B.A. in History of Art, Tel-Aviv University.
Tel-Aviv Museum of Art and Helena Rubinstein Pavillion, Exhibitions
Guide and Art Workshops

Selected Exhibitions

Solo exhibition

- 2002 "The whole is more than the sum of it's parts", Ephrat Gallery, Tel-Aviv, Israel.
- 2004 "Cookies, Ephrat Gellery, Tel-Aviv:
- 2004 "Metamorphosis", Ein-Hod Main Gallery, Artist Village Ein-Hod, Israel.
- 2005 "Fragments of Life", Design Gallery, Hankin, Hulon, Israel.
- 2005 "As in the Potters hand..." Bible House Museum, Tel-Aviv, Israel.
- 2006 "Mosaic Installation", Kriger Art Center, Haifa, Israel.
- 2007 "X-Ray Paintings", NY Arts Beijing Space, Beijing, China.

Group exhibitions

- 2005 "Israeli artists in Slovenia", Castle Museum of Ljubljana, Slovenia
- 2005 "Fairy Fair 2005", a tribute to Hans Christian Andersen in his 200 years anniversary.
- 2005 "Israeli Artists in Switzerland", So-Un International Art gallery, Zofigen, Switzerland.
- 2005 "Udaica", Bible House Museum, Tel-Aviv.
- 2006 "Imagination", Israeli Art 2006, Hapoalim Bank, Tel-Aviv, Israel.
- 2006 "Israeli Artist in France", Salons de la Mairie, Lyon, France.
- 2006 "White- Reality is Perception", Broadway Gallery, New-York, USA.
- 2006 "Five Artists", Gora Gallery, Montreal, Canada.
- 2006-07 "Cross-Cultural exhibition", JMA Gallery, Vienna, Austria.
- 2006-07 "Istanbul Art Fair", with Broadway Gallery, Istanbul, Turkey.
- 2006-07 "Territory and Identity, The 4th Biennale for Israeli Ceramics, Eretz-Israel Museum, Tel-Aviv, Israel
- 2006-07 "Body in Struggle", 3 Artists, Bet Igal Alon, Genosar, Israel.
- 2007 "Apple II", Artists Examine Temptation, Traveling Exhibition Valencia, Beijing, NY.
- 2007 "Tik Isha", Gallery in park, Rannana, Israel.
- 2007 "5 Artists", Marziart International Gallery, Hamburg, Germany.
- 2007 CIGE, China International Gallery Exhibition, Beijing Trade Center, China.
- 2007 "Invisible Children", Hanita Museum, Israel.
- 2007 "Israeli Artists in Romania", Brokenthal National Museum, Sibiu, Romania.
- 2007 "Dream Palace", A Space, no.1 Art Base, Beijing, China.
- 2007 "Desert Generation, Artist House, Jerusalem, Ha'kibutz, Israeli Art Gallery, Tel-Aviv.
- 2007 "To touch an Orange", Rehovot, out doors, Israel.

Publications

- Contemporary Mosaic in Israel, Sarit Pilz-Granit, Keter books, Jerusalem, 2005.
- "Art in Israel, Contemporary Artists", Petru Russu, World of Art Books, London, 2005.
- "Famous", Contemporary Artists, Petru Russu, World of Art, London, 2007.

www.avivabeigel.com

שד' שאול המלך 35, ת"א טל. 077-3300141 שעות פתיחה: ו' 11:00-14:00 ב' ה' 11:00-19:00

America House, Shderot Shaul Hamelech 35, Tel aviv